

„Ja sul polnud seddagi, kes sind arvatas ehit sin-nitas?“

„Sa ellid, Rahel! sedda möeldes, mul olli suur-finnitus mo kannatamieste sees.“

„Ja kas sa arwasid ennast surrewad, issa, kui haigus ni raske olli?“ füüsits tüttar wärrisebes ja filmawega.

„Jah ma mõtlesin surma peale, ja mõtlesin ka... Agga miks füssid sa nönda, armas laps? ja kuidas se tulleb, et sa kurb olled? Waene tüttar olli näust lähvatand ja langes nuttes ta kaendlosse. Kui ta wähhe aja pärrast omma kurbdust sai waigistanud, ütles ta: „Oh, issa! ma ei woi omma süddame sallaašja mitte kauem ilmutamata jähta. Issa! mul on paljo kurbdust olnud, agga ta suurt römo—armas issa....“

Ja nüüd arivaldas Rahel temmase foggedades sedda suurt muutmist enne süddamega, kuidas otsego üks uus maism usso ja armastuse läbbi temma süddames ennast olla ilmutanud, kuidas ta Jummal saanna juhhatamise läbbi wähchawast olla ärratunnud, et Jesus on Taweti Poeg, Immanuel se rahhowürst ja ärrakadunud ning hukka mõistetud maismaa Õnnisteggi.

Ni kui äffilisest wälgo lömisenest pimedal õ-ajal innimene kohsub, nenda olli ta issa südda tütre fönne ülle lähvatand; immeespannemisenest kui seggane seis ta ürrifest aega sõnna lausumata tütre ees, siis läks rutto emale ja jättis tedda üksi.

„Oh ta lükkab mind ennesest ärra,“ öhlas Rahel, nüüd posle mul ennam issa oslemas muud, kui mo wäggew Issa taewas, ei sõbra muud, kui mo Õnnisteegia!“

Agga enne kui ta veel üht palvesonna ommast suuist joudis wälja öölda tulli issa jäalle taggasi.

„Armas laps! — ja nüüd veel paljo armast kui ial enne oled olnud! Ka minna ollen Temmaste leitud, sedda ma mitte posle otsinud. Se olli minno finnitus ning trööst mo raske häddä al ja surma wärravate suus. Temma, sedda minna pöratse melega ollen wihsanud, sedde meie wannemad surmani on taggakuhanud, Temma on se mees, sedda Jummal on üllendanud, Israelite Õnnisteggiaks, et Ta temmase meleparrandamist ja pattude andebs-andmisi piddi andma.“

Peale sedda tömmas ta weisele Ue Testamendi pöue taskust wälja, ja räfis tütrele, mis läbbi ta olli hälland ue testamendi sirjasi lugema ja neid wanna seaduse sirjadega lörwoti läbbiurima, kuidas temma kangekaeline umbusf kaua aega wästo törkunud, Jummala tunnistust Temma Poiast wästowötta, kuida wihsa ning waen ta sees olli töusnud, kui süddame tunnistus issa wäggewamaks läks, agga et ta siissi ei wöinud ennam järrelutimist jähta ja olla sepärrast omma tefäimise peal sallaja selle ue testamendi enne-jele nöödnud, tunni wiimaks Jummal wäggi temmase liig kange olnud, ja temma siusliko meest hopis olli ärrawöitnud, nenda et ta kui lahhetsev pattune